



Nieuwjaarreceptie en voorstelling reis naar Noord-Nederland

9 januari 2025

6 uur. Nog even geeuwen en lui omdraaien, voor ik Morfeus (de god van de slaap) verder alleen zijn plan laat trekken. In huis nog gezellig warm, maar buiten was sneeuw aangekondigd. Het is bij een lichte regen gebleven. Ja, lappe, de rest van het land heeft weer lekker sneeuw gekregen en wij hier in het Noord-Westelijke hoekje van Vlaanderen moeten het stellen met wat driezellige regen. Amaai. Maar ja, misschien beter zo. 't Is nergens goed voor om uit te slieren. De sneeuwman, of moet ik het hebben over een sneeuwvrouw, die zal er niet bij zijn deze namiddag. Vandaag is het weer een grote dag voor Neos-Damme. D-day. Met Neos Damme supercalifragilisticexpialidocious het nieuwe jaar inzetten. Volle bak in de Cultuurfabriek met onze receptie en de voorstelling van de reis naar Noord-Nederland. Het moet én zal in orde zijn. Voor minder doet Neos het niet. Daarom ook beter geen sneeuw. En hopelijk geen zieken die de receptie zouden moeten missen. Vrouwe griep, of is het meneer griep, is immers fel en genadeloos op zoek naar slachtoffers.



6u30. We gaan er werk van maken om op te staan; het is tijd. Even op mijn positieven komen. Ja, dat heb je als je ouder aan het worden bent. Hoe zat nu weer, zijn we dat al niet? Ontbijt. Nog enkele voorbereidingen voor drank en hapjes door Marianne. Zelf nog enkele details van de reis controleren en mijn eigen inbreng voor het podiumzaalgedeelte nagaan.

8 uur. De auto al wat laden met receptiemateriaal. Veel is overigens gisteravond al geleverd in de Cultuurfabriek. Maar niet alleen gisteravond is het werk begonnen. Grace en Marianne zijn al meer dan een week op voorhand bezig geweest met inkopen. Grace heeft zelfs al de soep en andere zaken klaar gemaakt. Hoe doet ze dat toch. En engel(tje)-doet-al!

9 uur telefoon van reisorganisator CTT of de receptie wel doorgaat. In Dottenijs, zetel van de organisatie, heeft het flink gesneeuwd. Het zou inderdaad een flinke verplaatsing zijn geweest naar Damme als ons evenement niet zou zijn doorgegaan. Hier geen sneeuw dus.

10 uur. Cultuurfabriek. Voorzitter John is al begonnen met de tafelschikking. Een paar anderen, waaronder Boudewijn, George, Luc en Rudy helpen mee met het sleuren van tafels en stoelen, opsmukken van de tafels, uitzetten van bordjes en kopjes, suiker, melk en een Destrooperkoekje, en het voorbereiden van de hapjes. Vlamloze kaarsjes creëren sfeer. Het loopt allemaal als een kabbelend Alpenbergbeekje, bijna als vanzelf.

Getrainde en op mekaar ingespeelde bestuursleden. In de keuken voert Marianne als enige aanwezige vrouw het commando, dirigeert, en alle brave heren doen wat hun wordt opgedragen. Ze zijn het thuis toch ook gewend? Kwinkslagen en prikken zijn niet te vermijden. Zoals in een echt menage, zo moet het zijn. Haring snijden en laten uitdruppen. Hier moet een en ander kunnen uitlekken. Bij regeringsonderhandelingen zou dat niet mogen toch? Uitjes prikken op kaas. De rest wordt vers opgemaakt in de namiddag voor de grote slag. Je leest goed, we doen er alles aan om de rode loper uit te rollen voor onze leden. Nu nog afwachten of de leden ook in de passende outfit zullen zijn om over de figuurlijke rode loper te paraderen.





Op het menu voor de namiddagreceptie, na de diapresentaties, staat heel wat fijns te wachten op de honger en dorst lijdende leden: tientallen flessen prosecco, liters erwtensoep, mini-worstenbroodjes, kaasblokjes met een geprikte ui, haring op smŒrebrood, een potje hete bliksem en een bolletje ijs met een toefje advocaat en torentje slagroom. Ik kreeg het water in mijn mond op het moment dat de keuze van de hapjes werd beslist in het bestuur.

12 uur. Schafttijd voor de vroege ploeg. De voorbereiding is klaar. Nu zelf eerst een broodje eten en wachten op de gasten. Weet je dat de grootste en langste bezigheid in het leven, wachten is? Er is altijd wel iets of iemand of een gebeurtenis waarop we aan het wachten zijn.

13u15 de eerste gasten druppelen binnen. Dat is vroeg, maar niet onverwacht. Veel senioren hebben tijd, of zijn graag op tijd. Er zijn er die het doen om dichtbij een parkeerplaats te hebben. Anderen die er van uitgaan dat ze even gezellig hier als thuis kunnen zitten wachten. Niet alleen wachten natuurlijk, maar ook leuk babbelen en genieten van de namiddagkoffie. We zijn gewoontedieren; als we de koffie niet zouden hebben, dan zou het een dutje zijn.

Ieder jaar zijn er leden die niet langer lid zijn, maar ook heel wat nieuwe leden. We staan er voor in dat ook zij zich welkom en thuis kunnen voelen in onze Neos-club. Om in de stemming er van meet af aan in te brengen hadden onze dames in het bestuur het snode plan om enkelen van het bestuur een Hollandse look aan te meten. John en Will als Hollandse boeren, of plattelandstypen, en Grace, Chris en Marianne als boerinetjes of kaasjuffies. Een schot in de roos. De stemming zit er inderdaad direct in. Sommigen willen al meteen op de foto met de keeskoppies. In feite zijn we fier “boer” en “keeskop” te mogen zijn. Damme en omstreken zijn een landbouwgebied. En onze mutsen, kappen of petten mogen dan al eens scheef staan: zo zot als dat onze mutsen staan, zijn we zeker (nog) niet. Mijn gedacht, zou Boma zeggen.

Het is nieuwjaar en we komen al in de problemen: onze tong slaat dubbel van iedereen het beste te wensen. Hopelijk komen we geen wensen te kort voor de 130 ingeschreven leden. Vlug even kijken naar de reserve aan wensen in onze binnenzak. Gelukkig vinden we hier en daar nog wel een wens, want we willen geen enkel lid te kort doen. En wordt ook nogal wat gekust dat het een lieve lust is. Tja, in deze griepperiode kan dat natuurlijk een feest zijn voor mevrouw en mijnheer “griepvirus”.



14u20 tijd om naar de podiumzaal te gaan. De zaal zit goed gevuld. Ook de burgemeester steekt tijdens de zitting even zijn hoofd binnen en zag dat het goed was. Wat niet mocht ontbreken om te kunnen starten, was opnieuw wat zoeken om de beelden op het scherm te krijgen. Voorzitter John wenst iedereen, mede namens het bestuur, zeer hartelijk welkom en een heel gelukkig en gezond nieuw Neos-jaar toe. Dat Neos niet bij de pakken blijft zitten en dat het bestuur er een punt van eer van maakt om mooi werk te leveren, heeft John alvast aangetoond met de opsomming van het aanbod in 2024. Als je het lokale, provinciale en nationale aanbod in zijn geheel neemt, dan kom je aan een gemiddelde van 2 per maand. Voor elk wat wils. Ieder kan altijd wel iets naar haar of zijn goesting vinden.

Eerst wat nieuws over de Damse Neos-club. Momenteel zijn we met minstens 195 leden. Hiervan zijn 38,5 % (78) mannen en 61,5 % (117) vrouwen. Het oudste lid is van 1935 en het jongste lid is van 1967. Onze gemiddelde leeftijd is 74,2 jaar. De gemiddelde leeftijd van onze nieuwe leden is 67,8 jaar. Goed voor de blijvende verjonging van onze club. Op alle activiteiten uit ons aanbod, en dat zijn er 49, waren er in het totaal 1634 aanwezigen. Van de 195 leden wonen er 66,2 % in het uitgestrekte Damme, 21 % in Brugge en deelgemeenten, en 12,8 % in andere steden of gemeenten. Het moet goed zijn in Neos Damme.

Daarna gaven we een presentatie met dia's van de meeste lokale Damse activiteiten, met hier en daar wat leuke commentaar.

De voorstelling van de reis naar Noord-Nederland werd gebracht door onze reisorganisatie CTT. Gids Johan, die ons ook zal gidsen en begeleiden op de reis, bracht een uitgebreide montage met beelden, weetjes en filmpjes over wat we gaan zien in het Noorden van Nederland. Het reisprogramma is ondertussen aan alle leden reeds bezorgd. Het wordt een totaal andere reis dan de grootsteden Berlijn en Parijs en hun omgeving. Noord-Nederland brengt een landelijke streek met twee prachtige, historische steden als Leeuwarden en Groningen, schilderachtige dorpen en waterpartijen. Met zoveel moois, lieflijk, platte land, water en molens, en het Fries dat we moeilijk verstaan, behalve hier en daar een West-Vlaamse klank of woord ...



Als we nog geen water genoeg zouden gezien hebben, als we nog eens in een land onder de hoogwaterlijn willen zijn, als we in Nederland een taal willen horen die we bijna niet verstaan, als we willen genieten van een rustige en filevrije streek, als we de dynamiek van water en wadden, en van het gaan en komen van water tussen land en eilanden willen zien, en nog zoveel meer, dan zijn het redelijk onbekende Friesland en Groningen de plek waar we ook toch eens in ons leven moeten zijn. Zelfs als je al geweest bent, ontdek weer nieuwe zaken.

Wat wij natuurlijk niet meer weten of beseffen, het is ook al zo lang geleden, is dat de Friezen de hele Nederlandse kuststreken hebben bewoond en dat we in 2000 jaar geschiedenis heel veel met mekaar te doen hebben gehad. Het zou me niet verwonderen dat in ons DNA en bloed Friese sporen te vinden kunnen zijn. Friesland heeft nu een 660.000 inwoners, ongeveer zoals Limburg. Slechts 18 gemeenten na de fusies uiteraard. Ongeveer 60 % is land, 40 % water. Oorspronkelijk leefden Frisii langs de kusten van Nederland. Ze werden aangevuld met Angelen, Saksen en andere volken die aan het “verhuizen” waren. De Romeinen hebben de streken overwonnen. Een echte romanisering zou er niet geweest zijn. Te ver van het bed van de Romeinen?

Bij het neerpennen van de Lex Frisionum rond 790 strekte Friesland zich uit van het Sincfala (Zwin) tot aan de Weser in Duitsland. De verdere ontwikkeling van “Friesland en de Friezen” kun je, als je er interesse voor heeft, gemakkelijk op Wikipedia lezen. Hoe dan ook, steeds meer na 1500 werd het huidige Friesland de regio. Had natuurlijk daarmee te maken dat “Nederland” als eenheid niet bestond en de verdeling over Bourgondië en andere rijkjes zeer woelig is geweest.

Dit belet niet dat de Friezen door Brugge ter hulp werden geroepen om Brugge en Damme tegen het water te helpen beschermen, dat de Friezen (wellicht) Damme hebben gesticht en dat Friese dijkwerkers geholpen hebben bij het graven van waterwegen. Overigens overal in wat nu Vlaanderen is en ook in Frans- en Zeeuws Vlaanderen, zijn de “Friezen actief geweest. We gaan dus op reis naar een regio met vrienden uit vervlogen tijden omdat er toen sterke betrekkingen waren met onze streek, met Brugge en Damme. Friese dijkwerkers kunnen we ons voorstellen zoals in de Gouden boomstoet. Maar wie kent nog Friese ruiters? Nee, die zitten niet te paard. Wel zijn het verplaatsbare hindernissen van het leger of politie om de

vijand of betogers tegen te houden. Omwille van de pinnekesdraad erop zou ik niemand aanraden om erop te gaan zitten.

Vervolgens werd de info gegeven over hoe je je kan inschrijven voor de reis. John nodigde dan iedereen uit voor de receptie. Onze Hollands geklede dames van het bestuur zongen bij het leeglopen van de podiumzaal: Daarbij die molen, en of er werd meegezongen.



De receptie kon beginnen. En of het super was. Bestuursleden en partners waren al tijdens de zitting in de weer om klaar te zijn en klaar te staan. Heel de verdere namiddag was het voor hen een Hollandse drukte om iedereen te laten genieten en ervoor te zorgen dat verder avondeten kon vergeten worden. Het was voor hen eerst kalm aanzetten, dan volle gas, want: die tafel nog, en ook daar nog. Glazen vullen, hapjes serveren. Met hier en daar een kwinkslag of een praatje. Een lid vond ze ook zo lekker dat die vroeg of er soms over waren om mee naar huis te nemen. Om na uren rondlopen te kunnen uitbollen. Prosecco als dartele drank vloeyde, de sappige soep werd geslurpt, de hartige hapjes op de tong gelegd. Het was een zalig geroezemoes. Schaterend schaterlachen, prikkelend plezier. Verrassende vertellementen, blozende blikken en malle moppen. Het was een goed en grappig gezelschap. Bezige bediening. En de leute leden hadden er een zalige zin in. Later dan anders zag je mensen vertrekken, tot de echte “pittige plakkers” na 20 uur de weg naar huis terug gevonden hadden.



Ondertussen waren leden van het bestuur en partners en zelfs enkele vrijwilligers al bezig met opkuis en afwas, en vooral met nagenieten. Hulpkoks en bedieners ontpopten zich tot afwassers, verhuizers en opruimers. Hoe zegt men dat: je moet van vele markten thuis zijn en “meid” voor alle werk. Zelfs als je voeten, rug, en hoofd pijn doen en je lood voelt in je benen. Je moet het er voor over hebben in het Bestuur. Maar het was zo zalig als je het gevoel mag ervaren dat het goed was en iedereen tevreden. En of het goed was. Dat hoorden we toch bij vele aanwezigen.



Even nog een na-drankje met nog achtergebleven leden van het bestuur en partner, en dan languit en lui in de zetel. En dromen van de receptie voor volgend jaar?

Dank aan alle aanwezigen en allen die ertoe hebben bijgedragen dat het een geslaagde en waardige Neos-activiteit is geweest. Mocht je zelf goede foto's genomen hebben, dan mag je er altijd een paar doorsturen naar neosdamme@gmail.be. Ook wat je van de namiddag vond of wat anders en beter zou kunnen, mag je ons altijd laten weten.

Tekst: W. V.

Foro's: Will, Boudewijn, en anderen.